

Skötselråd Australisk Vattenagam

Detta är ett skötselråd från Tropiska Rum Zoologiska. Titta gärna in på vår hemsida, www.tropiskarum.se, för senaste nytt. Reservation för feltryck.

- Art:** Australisk Vattenagam (*Physignathus lesueurii*)
- Ursprung:**
- Längd:** 70-100 cm (varav svansen ca två tredjedelar)
- Livslängd:** ca 25 år
- Könsskillnader:** Hanen är kraftigare byggd, med bl. a. kraftigare nacke och huvud, och han blir även längre än honan.
- Temperatur:** Dagtid 25-30° C med en solplats på 35-40° C. Nattetid ca 23-25° C. Vattnet 25° C.
- Foder:** Vattenagamen är i huvudsak insektsätare, men vuxna individer äter oftast även frukt och grönsaker. Huvudfödan är dock alltid insekter, för unga individer, och då i första hand syrsor, zophobas och kackerlackor. När de blir äldre äter de oftast mer och mer frukt och grönt. Unga djur matas varje dag medan vuxna matas tre gånger per vecka. Storleken på foderdjuren anpassas efter Vattenagamens storlek (max 2/3) och allt foder ska pudras med fosforfri kalcium och vitaminer.
- Bostad:** Vattenagamen lever mestadels uppe i träden, i regnskog. Detta gör att terrariet måste vara högt, med mycket klättermöjligheter och hög luftfuktighet (70-100%RH). Storleken på terrariet visas i tabellen på nästa sida, men ett riktvärde är att terrariet alltid ska vara dubbelt så långt som djuret (detta gäller även höjden).
- Terrariet inreds med reptibark och torv/jord/sand-blandning på botten, samt en mängd klättrgrenar och växter som gömställen, både högt och lågt. Vattenagamen tillbringar dagarna högt och nätterna på marken, så de måste kunna hitta gömställen även på marken.
- På botten ska det finnas en stor balja med vatten, så att Vattenagamen har möjlighet att bada hela kroppen på en gång. Mest naturligt blir det om en av klättrgrenarna går ut över baljan med vatten. I det fria ligger ofta Vattenagamen på just en sådan plats. En av anledningarna till detta är att den då, vid behov, enkelt kan hoppa ner i vattnet för att undvika en fara, eller kanske bara för att bada. De är mycket skickliga simmare och kan stanna under vattnet länge, utan att gå upp till ytan för att andas.
- Har man möjlighet till rinnande vatten (vattenfall etc.) så ger detta en utmärkt hjälp när det gäller att hålla uppe luftfuktigheten, som skall ligga ända upp på 60-80% dagtid och 90% på natten. Man måste kontrollera luftfuktigheten noga, i början, och duscha extra med en blomspruta vid behov.
- Vattenagamens terrarie måste även vara väl ventilerat, vilket kan vara ett problem, eftersom man samtidigt vill behålla den höga luftfuktigheten.
- Vattenagamen måste ha tillgång till UVB (se nästa sida).

Reptiler och UV UV-strålning kommer normalt från solen. Både människor och djur tillgodogör sig denna strålning när man vistas utomhus. Våra reptiler får dock sällan tillgång till solen, vilket innebär att vi måste ge dem nödvändig tillgång på UV i terrarierna istället. Detta gör vi genom att installera UV-lampor och/eller UV-lysrör i terrariet.

UVA: Denna strålning främjar djurets allmäntillstånd, färger och fortplantning. UVA finns i de flesta värmelampor och lysrör som används för reptiler.

UVB: UVB gör att kroppen själv tillverkar vitamin D3. Denna vitamin är nödvändig för att skelettet ska kunna ta upp det kalcium som vi ger djuren via foder och tillskott. I de kalciumtillskott vi ger våra reptiler finns en viss mängd D3-vitamin tillsatt, men detta är inte tillräckligt. UVB finns i speciella lampor och lysrör för reptiler.

Brist på UVB leder till benskörhet, MBD, (Metabolic Bone Disease). Precis som för oss människor medför detta att man lättare t.ex. bryter benet.

Hos reptiler upptäcker man ofta detta när det redan är för sent för åtgärda. MBD leder då till lidande hos djuret och ofta till döden. Man undviker dessa problem genom att installera rätt UV-belysning redan från början, samt att byta ut lampor och lysrör enligt instruktionen på förpackningen.

Rådfråga din zoohandlare om du inte vet exakt vad din reptil behöver.

Övrigt: Det finns två underarter av den Australiensiska vattenagamen P. I. lesueurii och P. I. howittii. Skötseln av dessa är densamma. Skillnaden är att P. I. howittii kommer från ett område mer söderut än P. I. lesueurii. Båda arterna lever dock på den östra sidan av Australien.

**DFS 2005:8
Saknr L 80**

Bilaga 1:6

ÖDLOR

1 Utrymme för ödlor av trädlevande och klipplevande arter

Ödlans längd (cm)	Minsta tillåtna yta (m ²)	Minsta yta per icke köns-mogen ödla vid grupp-hållning (m ²)	Minsta yta per köns-mogen ödla vid grupp-hållning (m ²)	Minsta höjd (m)
Upp till 15	0,06	0,0075	0,03	0,25
16-20	0,12	0,015	0,06	0,35
21-30	0,25	0,03	0,12	0,5
31-40	0,5	0,06	0,25	0,7
41-50	0,81	0,15	0,4	0,9
51-75	1,5	0,3	0,75	1,2
76-100	2,1	0,5	1,0	1,4
101-125	2,5	1,25	1,25	1,6
126-150	3,0	1,5	1,5	1,7
151-200	4,0	2,0	2,0	1,8

Ödlans längd mäts från nosspetsen till svansspetsen; vid avbruten eller regenererad svans gäller uppskattat mått med ursprunglig svanslängd.

Som icke köns mogen räknas en ödla fram till dess att den uppnår halva sin vuxna längd och innan den börjar visa tecken på könsrelaterad rivalitet och aggressivitet mot artfränder.

Som köns mogen räknas en ödla efter att den uppnått mer än halva sin vuxna längd eller om den dessförinnan visar tecken på könsrelaterad rivalitet och aggressivitet mot artfränder.